

Ebu Bekr el-Kettanî

Evliyanın büyüklerinden. Künyesi, Ebû Bekr, adı Muhammed bin Ali bin Câfer Bağdâdî el-Kettânî'dir. Aslen Bağdâtlı olup, ömrünün büyük bir kısmını Mekke'de geçirmiştir. Ebû Bekr Kettânî, Cüneyd-i Bağdâdî'nin talebesidir. Ebû Saîd-i Harrâz, Abbâs bin Mühtedî, Amr el-Mekkî, Ebû'l-Hüseyin Nûrî gibi âlimlerin sohbetinde bulundu. 933 (H.322) senesinde Mekke'de vefât etti.

Ebû Bekr Kettânî; verâ, takvâ; haram ve şüphelilerden kaçmada zühd; dünyâyâ düşkün olmama ve mârifette son derece ileri olup, Hicaz âlimlerinin büyüklerinden idi. Mücâhede ve riyâzette nefsin isteklerini yapmama, istemediklerini yapmada gerçekten ileride ve çeşitli ilimlerde kâmil olup, özellikle hakikat ve mârifet ilimlerinde pek derin idi.

Kendisine Harem'in kandili derlerdi. Sabaha kadar namaz kılar ve Kur'ân-ı Kerîm okurdu.

Bir rüyâsını şöyle anlatır: "Bir gece rüyâmda sevgili Peygamberimizi gördüm. O'na; "Kalbimdeki hevânın, nefsin istek ve arzularının yok olması ve bundan kurtulmak için nasıl duâ edeyim?" diye sordum. Buyurdular ki: "Her gün kırk

□ *kere hulûs-i niyetle,*

[illegible]

“yâ Hayyû, yâ Kayyûm, yâ lâ ilâhe illâ ente es'elûke en tuhyiye kalbî binûri ma'rifetike ebeden, dersen, kalbindeki hevâ kaybolur.”

Manası:

"Ey hakiki hayat sahibi! ey mahlûkatını ayakta tutan! ey senden başka hiç bir ilah bulunmayan Allahım!

Senden kalbimi marifetinin nuru ile ebedi olarak diriltmeni istiyorum."

Kettanî hazretleri bir keresinde de şöyle anlatır, Emîr ül-Müminîn hazret-i Ali'ye karşı, bende biraz soğukluk vardı. Bunun sebebi de; Rasûlullah efendimiz; **"Ali'den başka yiğit yoktur."** buyurmuşlardır. Gerçi hazret-i Ali hak üzere idi. Fakat halifeliği hazret-i Muâviye'ye bırakıp çekilseydi, bunca kan dökülmezdi. Asıl yiğitlik budur." diyordum. Benim Safa ile Merve tepelerinin civarında bir evim vardı. Bir gün evimdeyken Rasûlullah efendimizi rüyâmda gördüm. Ashâbiyla birlikte oturuyorlardı. Beni yanlarına çağırıp, hazret-i Ebû Bekr'e işâret ederek;

"Bu kimdir?"

buyurdu. Ben; "Hazret-i Ebû Bekr'dir." dedim. Sonra; hazret-i Ömer'e işâret ederek;

"Bu kimdir?"

buyurdu. "Hazret-i Ömer'dir." dedim. Sonra hazret-i Osman'a işâret ederek;

"Bu kimdir?"

buyurdu. Ben de; "Hazret-i Osman'dır." dedim. Sonra hazret-i Ali'yi işâret ederek;

"Bu kimdir?"

buyurunca, ona karşı kalbimde olan kırgınlık sebebiyle utandım. Peygamber efendimiz beni hazret-i Ali ile kardeş yaptılar. Sonra kucaklaştık ve Eshâb-ı kiram dağıldılar. Hazret-i Ali ile başbaşa kaldık. Bana;

"Ebû Kubeys dağına çikalım."

deyince kabul edip, bu dağın tepesine çıkıp oradan Mekke'yi seyretmeye başladık. Uyandığım zaman kendimi bu dağın başında buldum. Bu rüyadan sonra hazret-i Ali ve hazret-i Muâviye'nin kıymetini daha iyi anladım."